

DET ER SOMMER I DANMARK

*Gak ud, min sjæl, betragt med flid
i denne skønne sommertid
Guds underfulde gaver!
Se, hvor hvert lille blomsterpar
sig yndefuldt nu smykket har
på marker og i haver!*

Det er sommer i Danmark.

Det summer af sol over engen, og honningbienen vil fylde sin kurv. Vejret er lækkert og varmt; og det er tid til ferie og til at lade op.

Det er en dejlig tid, en tid, som vi faktisk går og glæder os til det meste af året. Nu kom varmen, nu kom lyset, nu kom tiden til ferie og tiden til leg og slikke sol og læse en bog eller tiden til fest.

Men i kirken får sommerglæden og sommerjubelen faktisk en tand mere. I kirken er sommeren også et billede. En forsmag på den ultimative glæde og den absolutte jubel. Når man i kirken taler om sommer, ja, så taler man om evigheden hos Gud. Man taler om himmerig, man taler om paradiset.

Således synger vi med Grundtvig i hans berømte høstsalme: Nu falmer skoven:

*Og når engang på Herrens bud
vort timeglas udrinder,
en evig sommer hos vor Gud
i Paradis vi finder.*

For lige at bringe disse lidt højstemte tanker helt ned på jorden: Det betyder, at når vi her i sommerferietiden går og tænker: 'Hvor er det fedt! Hvor er her lækkert! Ih hvor kan jeg rigtigt nyde livet', ja, så kan man ved samme lejlighed føre tanken til ende og sige: '... og tænk så, at i Himmelen er det en million gange federe!'

- Og så kan man faktisk dreje skruen en gang til. For Himmerig er nemlig ikke kun et eller andet rige hinsides, på den anden side af døden, også selvom ordene af Grundtvig synes at antyde noget sådant. Nej, grundlæggende i vores kristentro er, at himmerig er uløseligt bundet til Kristus. Så uløseligt, så hvor han er, der er hans rige også. Så når Kristus er med os, så er Kristi himmerige det også.

Det betyder, himmerige altså også er her på jorden! I vores verden! I vores hverdag.

At være kristen er altså også at bære lidt af sommerens glæde og varme med sig i den verden, som vi nu engang lever i.

Der findes en lidt rocket salme (som man ikke kan finde i salmebogen), som faktisk handler lidt om denne sommerglæde/himmelglæde. I den hedder det:

*Når du ved no'et skønt og dejligt
Vil du ta' det med dig rundt.
Det ka' falde lidt ubelejligt,
du kan ikke holde mund.
Når du ved no'et skønt og dejligt,
Så ska' det ud i sang!
For et liv sammen med Jesus
Er som en sommerdag uendelig lang.*

Når du ved no'et skønt og dejligt, kan du ikke holde mund! Det sommerens glæde presset og gæret og forfinet. Det er et lille glimt af himmerigs glæde. Det er den glæde, som er drivkraften i alt, som bærer kristennavn. Glæden over en kærlig Gud. Glæden over en underfuld frelser. Gælden over, at vi har en herre og mester, som var villig til at ofre alt for vores skyld. En glæde, der er som en sommerdag uendelig lang. En glæde, som vil føre til en sommerdag uendelig lang. En glæde ved at være sammen med Kristus. Amen.

Mogens Winther Hvidring.